

Olis nuijalle töitä

Menneen kesän vehreys verhoaa vielä maisemaa, kuin lasten syntymäpäivien unohtuneet koristeet seuraavan päivän aamuna. Hallayöt eivät vielä ole päässeet värittämään pimenevien iltojen hämyisiä, sumuisia maisemia. Sateisen ja viileän kesän jäljiltä, vehreys kestää vielä pitkään syksyn leudoille päiville. Vain muuttolintujen lauluista hiljentyneet maisemat paljastavat meneillään olevan vuodenajan.

Hiljaista ei näemmä ollut kuitenkaan Kokkolan Kaarlelassa pidetyillä keskiaika- päivillä. Kyseiseen ajanjaksoon sijoitettuja ajanvietteitä aina turnajaisista keskiaikaisiin häihin saattoi päästä ihmettelemään järjestetyillä bussikuljetuksilla. Ritarilinnojen romantiikkaa, uljaita prinsskejä ja kainoja prinsessoja sekä rohkeita, oikeamielisiä ritareita, mahtipontisissa värikkäissä turnajaisissa. Jos tällainen kuva jäi tapahtumaan osallistuneiden mielikuvaksi keskiajasta, niin eivät voi olla enempää väärässä.

Näillä raukoilla rajoilla tuo aika oli pimeää kylmää ruttoista ja muutenkin tautista sekä taikauskon värittämää lyhyen elonajan kurjaa eloa. Ritarilinnojen sijaan oli kylmiä kiviä varuskuntalinnoituksia, joiden ylläpitoon tavallinen kansa oli velvoitettu raskaalla linnalääniverolla, tavallisten verojen ja kirkon kymmenysten lisäksi. Uljaat prinssit ja prinsessat olivat vallanhimoisia vallantavoittelijoita, joita toiset samanlaiset sulkivat kivilinnojensa kalseisiin tyrmiin. Rohkeiden oikeamielisten ritarien sijaan oli kansan kauhuna verenhimoisia sotapäälliköitä häikäilemättömine huoveineen veroja keräämässä. Värikkäät turnajaiset oheisilmiöineen olivat täältä kaukana kuin kuu maasta, ja ovat olleet luultavimmin muuallakin vain nykyajan Hollywoodin sumutusta. Hyvin kuvaavaa oli tapahtumasta eräs sen järjestäjän kommentti, pukeutumisesta, syömisestä ja käyttäytymisestä keskiaikaisesti ”niin kauan kuin se on mukavaa” Aikalaisilla ei moista ylellisyyttä ollut. Toivottavasti tällaisia tapahtumia ei enää järjestetä kotikaupungissani. Kokonaan eri asia on sitten lapsille järjestettävät teeman sijoitetut satutapahtumat, tosin niissäkään ei mopo saa karata näin pahasti käsistä.

Seurauksena keskiaikaisen valtaeliitin ja sotakoneiston sorrosta, kansa nousi lopulta 1500 luvun loppuvuosina kapinaan, jota nuijasodaksikin nimitetään. Lopputuloksena oli kuitenkin täydellinen tappio, ja kapinaan osallistuneiden tuhoutuminen. Lähellä oli, ettei koko maa olisi ollut vain hiiltyvien raunioiden täplittämää erämaata, sillä vainolainenkin hävitti vähäistä asutusta omalta osaltaan. Kaiken kaikkiaan tämän ajanjakson juhliminen on vähintäänkin kyseenalaista toimintaa, eteenkin kun tuohon aikaan kanta- Kokkola oli suurimmaksi osaksi vielä autuaallisesti veden peitossa, tai ainakin haisevaa vesijättöä.

Edellisellä viikolla maamme hallitus oli taas riihen puinnissa. Budjettiriihen, jonka lämmikkeenä selvää setelirahaa käytetään ja joka puhtaan viljan sijaan tuottaa vain kireitä ilmeitä ja petettyjä vaalilupauksia. Myös kolhittua ylpeyttä, ja piileskeleviä ministereitä riihen pimennosta julkisuuden valokeilaan räpyttelee. Tämän vuoden riihen suurin riita puitiin vanhuspalvelulaista tai oikeammin lakiin sisällytettävästä hoitajamitoituksesta. Jos jossain toisessa maassa, tai melkein missä maassa tahansa, ministeri joutuu syömään sanansa, tämä eroaa, mutta ei meillä. Naama kuin Naantalin aurinko vain seuraavana päivänä tillataan torilla vaalikarjaa, kuin mitään ei olisi tapahtunut.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi